

bidrage til at naa det Maal, at der i alt Fald ikke sættes nogen sort Kokarde paa Barnet.

Overfor den højtærede Justitsminister skal jeg kun sige, at jeg er enig med Ministeren i, at den nærmere Drøftelse af det, der ligger os imellem, rettere bør foregaa i Udvalget, og jeg skal derfor fatte mig meget kort. Kun maa jeg overfor den højtærede Minister og andre, der her har været enige med ham og har villet gøre gældende, at Adoptionsbevillingen i det paagældende Tilfælde aldeles ingen Retsvirkning vil faa, fastholde, hvad jeg tidligere udviklede, at hvis der er Tale om udenfor Ægteskab fødte Børn, der er Frugt af Ægteskabsbrud, vil i hvert Fald Adoptionsbevillingen have Retsvirkning, og ligeledes maa jeg fastholde min Henviisning til Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908, § 9, saa at det ikke er rigtigt, hvad den højtærede Minister har villet gøre gældende, at Adoptionen ingen Retsvirkning vilde faa. Den højtærede Minister mente, at der her var en afgørende Forskel paa Mandens og Kvindens Stilling i Forhold til Adoptionsspørgsmaalet, idet Manden, der adopterer sit udenfor Ægteskab fødte Barn, netop stod frem og sagde: Det er mit uægte Barn. Jeg tror ikke, den højtærede Minister har Ret i den Fremstilling. Forholdet er det, at den Mand, der har et Adoptivbarn i sit Hjem, siger: Det er mit Adoptivbarn! paa samme Maade, som den Kvinde, der har et Adoptivbarn hos sig, siger: Det er mit Adoptivbarn! Der er der i Virkeligheden ingen Forskel mellem den Stilling, Manden har, og den, Kvinden har. Jeg maa derfor stadig fastholde, at den højtærede Minister ikke har fyldestgjort den Bevisbyrde, der paahviler ham i Retning af at paavise, at her er Grund til at gøre Forskel mellem Mandens og Kvindens retslige Stilling. Hvis vi derfor er enige om, hvad jeg antager, at Udgangspunktet bør være, at Kvinder og Mænd bør have samme Retsstilling, hvis der ikke kan paavises nogen Grund til at gøre Undtagelser derfra, saa forekommer det mig, at Resultatet bliver, at vi maa blive enige om, at en Kvinde bør have den samme Adgang til at adoptere sit udenfor Ægteskab fødte Barn som Manden.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz fremsatte en Bemærkning, overfor hvilken jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad der er blevet sagt dels af det ærede Medlem Fru Elna Munch, dels af det ærede Medlem Hr. Gerhard Nielsen. Kun vil jeg tilføje, at den Udtalelse, at man aldrig gik med til at give Børn fødte udenfor Ægteskab samme arveretlige Stilling og

samme Retsstilling med Hensyn til Navnet som Børn indenfor Ægteskabet, forekommer mig at være Udtryk for en Tankegang, der vil føre til i allerhøjeste Grad at gøre det, jeg før berørte, nemlig at hjemsoge Forældrenes Synder paa Børnene. Det forekommer mig netop, at det, set fra Synspunktet Barnets Ret, er en bydende Nødvendighed, at vi før eller senere kommer dertil, at udenfor Ægteskab fødte Børn med Hensyn til Arveret og Navn faar en anden Stilling, end de har i Øjeblikket.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Fru Helga Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Helga Larsen: Det ærede Medlem Hr. Blang sagde, at jeg havde udtalt mig om, at det ingen Skam var at faa et Barn født udenfor Ægteskabet. Det har jeg sagt, og jeg kan aldrig komme til at mene andet, jeg mener, at de Børn, der fødes, uanset om de fødes indenfor eller udenfor Ægteskab, maa være lige gode. Der er i vort Land 80 000 Kvinder, som ikke bliver gift; vi maa komme dertil, at de Børn, der fødes af disse Kvinder, anses for lige saa gode Børn som de, der fødes indenfor Ægteskab. Hvor mangen en Kvinde er der ikke, som ikke kan blive gift og faa Børn indenfor Ægteskabet, og hvor mange af dem lever ikke deres Liv sammen med deres Barn og har Glæde af det? Jeg kan slet ikke indse, at der kan ligge nogen Skam deri. Vi maa komme bort fra, at det er en Skam; vi maa anse de Børn, der fødes udenfor Ægteskab, som lige saa gode Børn som alle andre. — Det ærede Medlem Hr. Heilesen nævnte, at jeg havde talt om, at Barnet skulde have Ret til at kende sin Moder. Det er min oprigtige Mening, at ethvert Barn, der fødes, maa have Ret til at kende sin Moder. Men hvis det skal være Tilfældet, at en ugift Moder har Lov til at adoptere sit Barn, saa lærer dette Barn ikke sin Moder at kende som sin Moder, men som sin Adoptivmoder. Det kan lige saa godt være en hvilken som helst anden Kvinde, der er Moder til det Barn. Nej, det naturlige Forhold, som findes mellem Moderen og Barnet, maa man ikke bryde paa den Maade.

Justitsministeren (Rytter): Jeg mener stadig, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Heilesen, at der her er Grund til at have forskellige Regler overfor Mænd og Kvinder, da Udgangspunktet er forskelligt. Men det vil vi kunne overveje. Maa jeg lige overfor det ærede Medlem Hr. Ger-